

τεροι καὶ καθ' ἡμᾶς διαιροῦσι καὶ αὐτοὶ τὰ Δραματικά των Ποιήματα εἰς τρεῖς Διαιρέσεις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· καὶ τὸ Ὄνομα, Δράμα, δίδοντες μερικῶς εἰς ἐκάστην Διείρεσιν, τὴν ὀνομάζουσι Δράμα Α', Δράμα Β', Δράμα Γ', καὶ εἰς τὸ Τέλος ἐκάστου τῶν τοιούτων Δραμάτων ποιεῖ μὲν εἰσάγουσι τὸν Χορὸν, καὶ τὴν Μελοποιίαν, ποτὲ δὲ μόνῃ τὴν δι' Ὀργάνων Μουσικὴν Ἀρμονίαν, τὴν ὁποίαν καὶ πρὸ τῆς Ἀρχῆς τῶν Δραμάτων τάττουσι, προδιαθέττοντες τοὺς Θεατὰς νὰ εἶναι ἔξυπνοι, καὶ προσεκτικοὶ, καὶ εὐκίνητοι εἰς τὰ Πάθη, καὶ δίδοντες καὶ εἰς αὐτοὺς καιρὸν Ἀναψυχῆς, καὶ εἰς τοὺς Ὑποκριτὰς Εὐκαιρίαν διὰ τὰς νέας Ἐτοιμασίας, τὰς ὁποίας ἤθελεν ἀπαιτῆ ὡς ἐκ μέρους τῆς Ὀψεως ἢ Ἐξακολούθησις τῆς προκειμένης Ὑποθέσεως.

Σκηναὶ καὶ Πρόσωπα τοῦ Δράματος.

Ἐκάστη δὲ τῶν εἰρημένων τριῶν Διαιρέσεων τοῦ ὅλου Δράματος συντίθεται ἔτι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ ὀκτώ Μέρη, τὰ ὁποία μερικωτέρως Σκηναὶ ὀνομάζονται, καὶ ἐκάστη Σκηνὴ πάλιν συντίθεται ἐκ Προσώπων, τὰ ὁποία ἤθελε πράττωσι, ἢ συνδιαλέγονται μιμητικῶς τὰ εἰς τὸ παρὸν ἀνήκοντα. Καὶ Σκηναὶ μὲν λέγονται ἐκεῖνα τὰ μέρη τοῦ Ποιήματος, εἰς τὰ ὁποία ἢ ὅλα τὰ Πρόσωπα ἀλλάττονται, ἢ τινα, ἢ καὶ ἐν μόνον προσίθεται ἕτερον τῶν παρόντων, ἢ ἀφαιρεῖται ἀναχωροῦν, ἢ πεμπόμενον. Πρόσωπα δὲ ἐκεῖνα τὰ Ὑποκείμενα λέγονται, τὰ ὁποία ὑποτίθενται εἰς τὸ Δράμα νὰ πράττωσι, ἢ νὰ συνδιαλέγονται καθ' Ὑπόκρισιν ἀντὶ τῶν ἀληθῶν. Καὶ ταῦτα διαιροῦνται εἰς Πρόσωπα τῆς Πράξεως, καὶ εἰς τὸ Πρόσωπον τοῦ Χοροῦ· τὰ δὲ Πρόσωπα τῆς Πράξεως ὑποδιαιροῦνται εἰς Κύρια, καὶ Πλάγια· καὶ Κύρια μὲν εἶναι ἐκεῖνα, ἐπάνω εἰς

τὰ ὁποία ἀναφέρεται τὸ Ὄλον τῆς Ὑποθέσεως. Πλάγια δὲ τὰ περὶ τὰ Κύρια ὑποτιθέμενα ὡς συνεργὰ, οἷον, Συγγενεῖς, Φίλοι, Ἀνατροφεῖς, Ἀγγελοι, Δούλοι, καὶ τὰ ὅμοια. Οἱ Κωμωδοποιοὶ τὰ Πρόσωπα τῶν Δούλων, καὶ Οἰκετῶν τὰ ἐκάλουν τὸ περισσώτερον ἀπὸ τοῦ Γένους, οἷον. Σύρον, Καριώνα, Μίδαν, Γέταν, καὶ τὰ ὅμοια, ἀπὸ ὅποιον Γένος ἤθελεν ὑποτίθεται νὰ εἶναι ὁ καλούμενος Οἰκέτης· ἐνίοτε ὅμως τὰ ἐκάλουν καὶ ἀπὸ Ἐπιθέτων, ὡς ἀπὸ τοῦ Χρώματος, οἷον, Πυρρίαν, καὶ Ξανθίαν· καὶ ἀπὸ τοῦ Τρόπου, οἷον Παρμενίωνα, Πισόν, καὶ Δρόμωνα· ἔτι καὶ ἀπὸ τῆς Ἡμέρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔτυχε νὰ ἀγοράσῃ τὸν Οἰκέτην, οἷον Νουμηλίαν. Ἐκ τῶν Πλαγίων Προσώπων πολλάκις εἰσῆγοντο εἰς τὴν Σκηνὴν καὶ σιγῶντα· καὶ τοῦτο πρῶτος ὁ Ὅμηρος φαίνεται νὰ τὸ ἐπενόησεν, ὅστις εἰς τὸ Γ. τῆς Ἰλιάδος, Ὀρκῶν διδομένων ἀμοιβαίῳ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ τοῦ Πριάμου διὰ τὴν Μονομαχίαν Μενελάου, καὶ Ἀλεξάνδρου, εἰσάγει δύο Ῥήτορας συμπαρόντας μὲ τοὺς Βασιλεῖς, τὸν Ὀδυσσεᾶ μὲ τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ τοῦ Ἀντήνορα μὲ τὸν Πριάμον, καὶ οὐδὲν λαλοῦντας, ἢ πράττωντας. Πάντα δὲ τὰ εἰρημένα Πρόσωπα κατὰ τὴν Συνήθειαν τῶν Παλαιῶν δύο Τόπους εἶχον εἰς τὸ Θέατρον, τὰ μὲν τῆς Πράξεως, τὴν καλουμένην Σκηνὴν, ἢ ὁποία ἦτον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ Θεάτρου Τόπος ἐξέχων εἰς τρόπον, ὡς νὰ φαίνηται παρὰ πάντων τῶν Θεατῶν, καὶ εἰς αὐτὸν ἐπράττοντο ὅλα τὰ τῆς Μιμήσεως. Τοῦ δὲ τοῦ Χοροῦ, τὴν καλουμένην Ὀρχήσαν, τόπον ἐνδότερον τῆς Σκηνῆς πρὸς τὸ μέρος τοῦ Θεάτρου, καὶ ὀλίγον χθαμαλωτέρον ἐκείνης, εἰς τρόπον, ὡς νὰ μὴ διακόπηται ἢ Θεὰ τῶν ἐκ τῆς Σκηνῆς. Τοῦτο δὲ τὸ Πρόσωπον, τὸ ὁποῖον καὶ Χορὸς ὀνομάζεται ὀλικῶς, δὲν ἦτον πάντοτε ἀναγκαῖον εἰς τὴν Πράξιν, διὸ καὶ πολλοὶ Τραγωδοποιοὶ, καὶ Κωμωδοποιοὶ εἰς τὰ μετέπειτα παντελῶς τὸ παρητήθησαν, ἀλλ' ἔλαμ-